

Odpoutává USA pozornost od východní Asie?

 nationalinterest.org/feature/us-distracted-east-asia-209269

předplatit

10. února 2024 Téma: Bezpečnostní Kraj: Asie Štítky: ČínaVelká strategie USAstřední východSi Ťin-pchingRusko-ukrajinská válka

S rostoucí částí světového HDP by východní Asie měla být středem zájmu každé rozumné americké strategie.

od Ivana Elanda Sledujte @Ivan_Eland na Twitteru L

Války na Ukrajině a na Blízkém východě přitáhly pozornost mezinárodních médií. V minulosti takové „mezinárodní krize“ tlačily na americké prezidenty, aby s nimi „něco udělali“. Prezident Joe Biden – který je veteránem studené války a války proti terorismu – do nich reflexivně a horlivě zapletl Spojené státy. Přesto také verbálně překročil záměrnou minulou nejednoznačnost ohledně americké politiky vůči Tchaj-wanu a několikrát se zavázal bránit ostrov před útokem nebo invazí Číny. Tato intervenční politika v mnoha regionech – v Evropě, na Středním východě a ve východní Asii – je nebezpečným přepětím.

Ať už to američtí politici přiznají nebo ne – nepřiznají – Spojené státy se od konce druhé světové války chovají jako světový policista. Tehdy ostatní velmoci utrpěly katastrofální škody na svých ekonomikách a společnostech. Naproti tomu Spojené státy, které do značné míry nezpůsobily škody, představovaly polovinu zbývajících světové ekonomické produkce. Spojené státy se staly světovým policistou ne kvůli svým bezpečnostním potřebám, ale proto, že mohly. Po válce hlavní potenciální protivník USA, Sovětský svaz, zmírnil svůj revoluční rozpínavost a snažil se znovu vybudovat svou průmyslovou kapacitu zapálenou nacistickou invazí. Spojené státy si také vytvořily náskok v oblasti nových účinných technologií jaderných zbraní.

Svět se však od vítězství spojenců ve světové válce a konce studené války hodně změnil. Spojené státy dnes představují pouze asi 15 procent celosvětového HDP, ale téměř 40 procent světových vojenských výdajů. Toto globální přepětí je v současnosti neudržitelné a zbytečné.

Blízký východ se svou chronickou nestabilitou a konflikty si od konce 70. let minulého století vynucoval intervence USA s cílem zajistit globální dodávky ropy. Přesto frakovací revoluce udělala ze Spojených států opět jedničku v produkci ropy na světě. Spojené státy tedy udržují pozemní, námořní a vzdušné síly v regionu, aby střežily zásoby ropy jiných národů – zejména zásob bohatých zemí v Evropě, Japonsku, Jižní Koreji a Tchaj-wanu. I kdyby se frakovací revoluce nestala, nákup ropy za cenu na mezinárodním trhu by byl levnější než platit drahé vojenské síly na ochranu lukrativní komodity, která proudí i během válek, kolem nich a skrz ně. Pokud jde o 4 miliardy dolarů roční vojenské pomoci Izraeli, zdá se, že dotuje chování, které je kontraproduktivní vůči dlouhodobému dvoustátnímu řešení věčných konfliktů o Palestinu.

Pro začátek, Evropa, hlavní dějiště zájmu USA během studené války, ustoupila v relativní ekonomické důležitosti. Podíl Evropské unie na světovém HDP klesá a nyní tvoří méně než 15 procent z celkového HDP. Přesto je HDP Evropy stále velké ve srovnání s HDP země, která ji nejvíce ohrožuje, Ruska, které

má HDP nižší než 3 procenta celosvětového celku. S HDP zhruba pětkrát vyšším než Rusko si Evropané musí zajistit vlastní obranu a konkrétněji převzít pomoc Ukrajině proti ruské invazi. Zvýšení jejich pomoci Ukrajině a zaneprázdnění Rusů je méně nákladné na životy a peníze než přímý boj s Rusy. Přestože Ukrajinci odvedli hrdinskou práci – zlikvidovali jednu třetinu ruských bojových sil –, Ukrajina je pro Spojené státy mnohem méně strategická než pro evropské národy. Nicméně americká pomoc již přesáhla 75 miliard dolarů – což je obrovský příspěvek k evropské bezpečnosti.

Spojené státy místo toho potřebují zaměřit svou pozornost a zdroje na region, který se nyní zdá být pro Spojené státy nejdůležitější: východní Asii. V posledních desetiletích se celkový HDP východní Asie zvýšil na 26 procent z celkového světového HDP . V tomto regionu vzestup Číny, nejpravděpodobnějšího budoucího protivníka Spojených států, a její nedávné asertivnější akce vůči Tchaj-wanu a Jihočínskému moři nesou pozorování. Prezident Biden by se však měl odchýlit od oficiální americké politiky nejednoznačnosti vůči obraně Tchaj-wanu.

Čínskou hrozbu je třeba uvést na pravou míru. Nedávné čistky generálů Si Ťin-pchinga v CHKO naznačují, že se obává, že hniloba ruské armády a její zpackaná invaze na Ukrajinu by mohla postihnout jeho vlastní armádu při útoku na Tchaj-wan. Stejně jako v autokratickém Rusku nemá nikdo v despotické Číně motivaci říkat císaři, že jeho armáda nemá žádné šaty. Xi také zvýšil angažovanost stran a státu v ekonomice, což již přispělo k obrovským ekonomickým problémům Číny způsobeným stávajícím neefektivním státem vlastněným průmyslem a bankami. Rostoucí relativní HDP východoasijského regionu a potenciál rostoucí Číny by proto měly vyžadovat většinu pozornosti a zdrojů Spojených států, ale ne do bodu nadměrného znepokojení nebo hysterie.

Ivan R. Eland je vedoucím pracovníkem Independent Institute a ředitelem Centra pro mír a svobodu Independent Institute . Je autorem knihy War and the Rogue Presidency . Jeho Twitter je @Ivan_Eland .

Obrázek: Shutterstock.com.

Používáním tohoto webu souhlasíte s naším používáním souborů cookie. Toto použití zahrnuje personalizaci obsahu a reklam a analýzu návštěvnosti.